гр N5

МАЛЯТКО

червень *рік 1977*

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ДВА ТОЛІ

Вірш Романа ЧУМАКА
Намалювала Олександра ПРАХОВА

Толя маленький і Толя великий
Дружать, як рідні брати.
Толі великому десять минуло,
Толі маленькому — три.
Толя великий Толю малого
Водить в дитячий садок
І по дорозі розповідає
Казочку про колобок.
У дитсадочку дівчатка й хлоп'ятка
Толю маленького ждуть.
Про колобок і лисичку-хитрунку
Казочку хочуть почуть.

ЛІЧИЛКА-МИРИЛКА

Розповів Андрій БОНДАРЧУК

У затінку під березою лежала велика купа жовтого піску. Але хіба може купа жовтого піску лежати просто так? На ній з ранку до вечора бавились діти. Дмитрик копав таку глибоку, що їй і дна не дістати, шахту. Василько возив самоскидом вантажі. А Ганнуся з Катрусею пекли пиріжечки.
Усім було весело, усім було цікаво.

Коли це Васильків самоскид зафоркав, заревів і прямісінько посунув на шахту.
— Стій! Зупинися! — загукав Дмитрик.
— Шахту завалиш.
А Василько як не чує — їде собі далі.
Дмитрик не втримався — торох по самоскидові лопаткою.
— Не хочу я з тобою гратися! — крикнув він ображено.
— То й не грайся! — набурмосивсь Василько.
І хлопчики, сопучи, відвернулись один від одного.

Враз до них підбігли Ганнуся з Катрусею і проспівали:

— Пироги печуться,
А хлопчики б'ються.
Вже спеклися пироги,
Хлопчики — не вороги.
Нумо цур не битися!
Нумо вже миритися!

Глипнув Дмитрик на Василька, а Василько на Дмитрика — і усміхнулись один одному.

БІЖИТЬ ПО ТАЙЗІ ЗАЛІЗНИЦЯ

Запрошуємо тебе в мандрівку. Мандрівка наша неблизька, аж на БАМ.

БАМ — це нове велетенське будівництво. Тут споруджують залізницю. Залізниця має пролягти через дику сибірську тайгу, через грузькі болота, бистрі ріки. А де на путі стануть гори — в них проб'ють тунелі.

Працювати на БАМі нелегко. Взимку мороз лютує. Влітку сонце пече. Але трудиться тут беручкий веселий народ — комсомольці. І допомагають їм різні, різні потужні машини. Що не день, то все довша стає залізниця. Обіч неї виростають нові селища, нові міста. А незабаром з'являться шахти й кар'єри, фабрики й заводи... Земля тут дуже багата на різні скарби.

РОЗДИВИСЬ І РОЗКАЖИ

Фото Ярослава ДАЦЮКА
Намалював Руслан САЄНКО

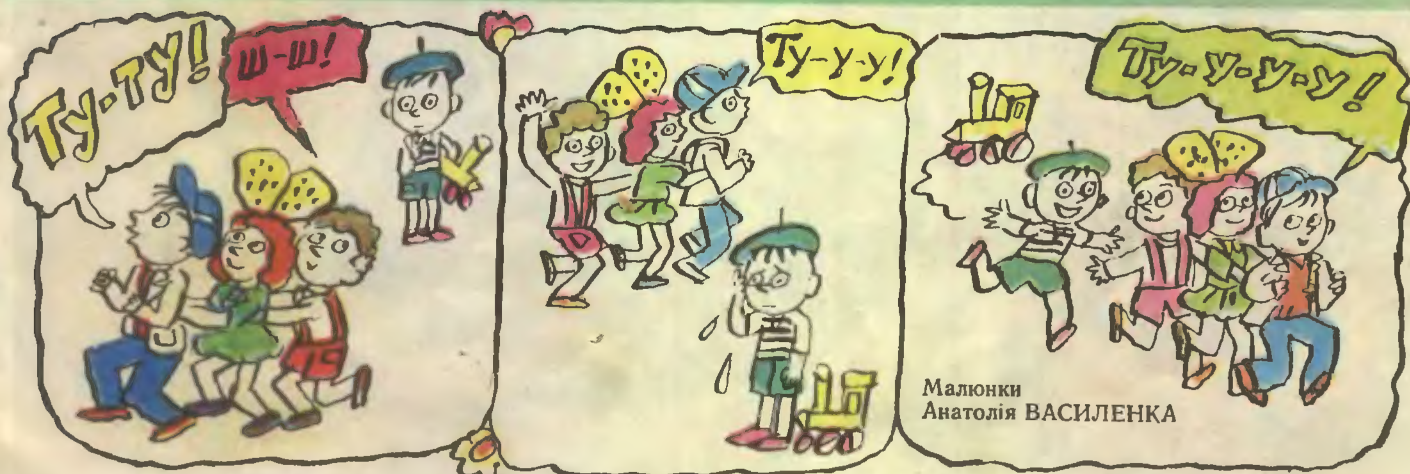

Малюнки
Анатолія ВАСИЛЕНКА

Вірш Григорія РІЗНИКА
Малюнок Олени ЯБЛОНСЬКОЇ

СТОНІЖКА

По зеленому обніжку
Бігла весело стоніжка:
Рипу-рипу чобітки,
На підборах — підківки.
Цілий місяць у селі
Гріли чуба ковалі,
Тьму заліза змарнували,
Поки підківки кували.
Дзень та дзень! Дзень та дзень!—
Не вщухало ніч і день.
Всі зубила пощербились,
І общеньки покривились,
А товстий ковальський міх
І дмухнути вже не міг...
Це не забавка, не жарти —
Сотню чобіток вкувати!

саморобка

БОРТ

10

12

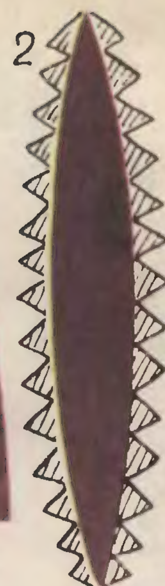

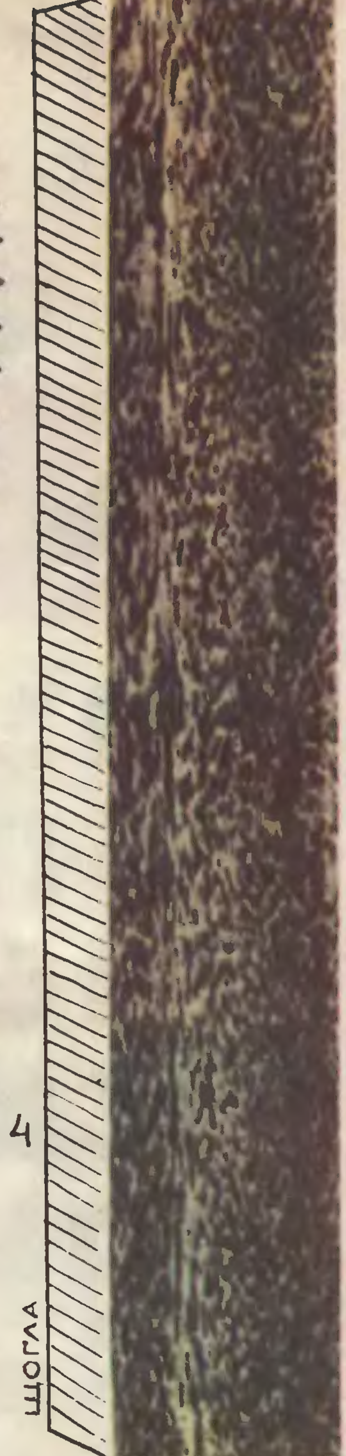

БОРТ

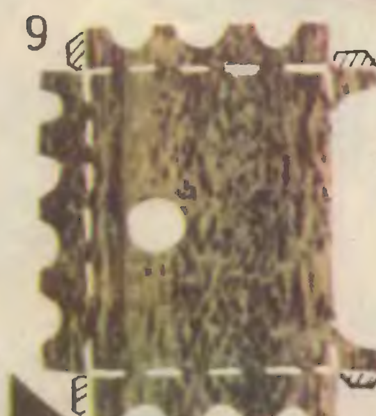

6

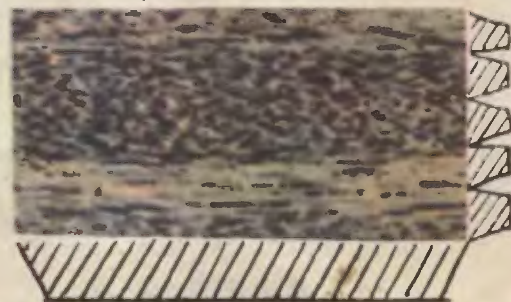

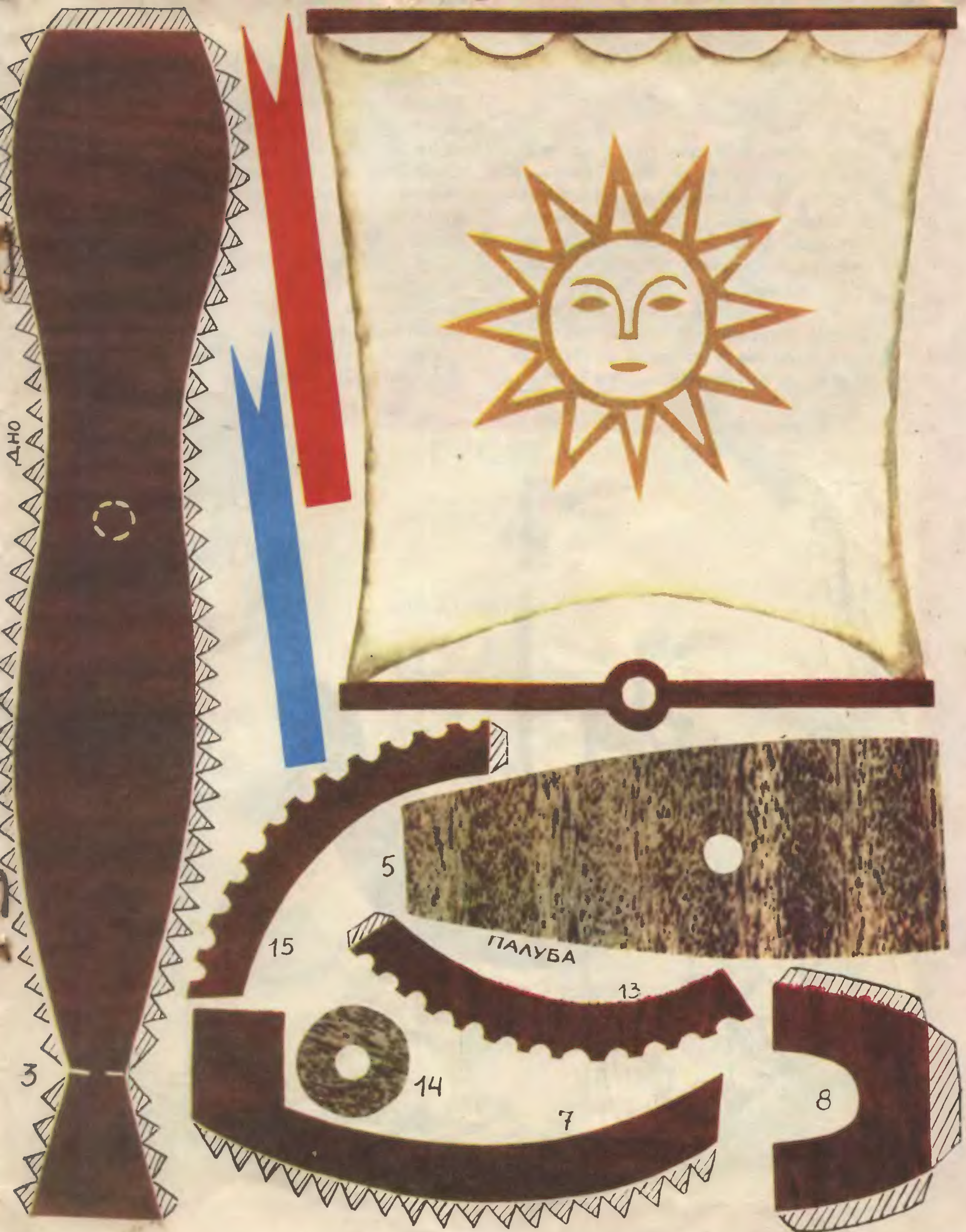
ДНО
3
5
ПАЛУБА
15
13
14
7
8

КОРАБЛИК ПІД ВІТРИЛОМ

Саморобка Валентини РУДЕНКО

Гарно нині на вулиці: зелено, повітря свіже, сонечко усміхається. У квартирі не всидиш. Отож гукай товаришів, беріть із собою кораблики й пускайте їх чи у ночвах під ринвою, чи й просто у відрі з водою.

Робити кораблика треба так. Вийми із журналу вкладку. Акуратно наклей її на цупкий папір. Зачекай, поки висохне. І починай вирізувати деталі. А потім прилаштуй їх одну до одної так, як показано на допоміжному малюнку.

Деталь 1 приклей до голови дракона знизу, а деталь 2 — зверху. Дно (деталь 3) приклей до бортів. Обгорнувши тоненький олівець деталлю 4, зроби вищу щоглу. Так само із деталі 11 зроби нижчу щоглу. Із внутрішнього боку приклей до палуби борти (6 та 7). Ніс кораблика склей наприкінці усієї роботи. На ніс прилаштуй голову дракона. Вітрило із червоним прапорцем кріпиться до вищої щогли. А синій прапорець — до нижчої.

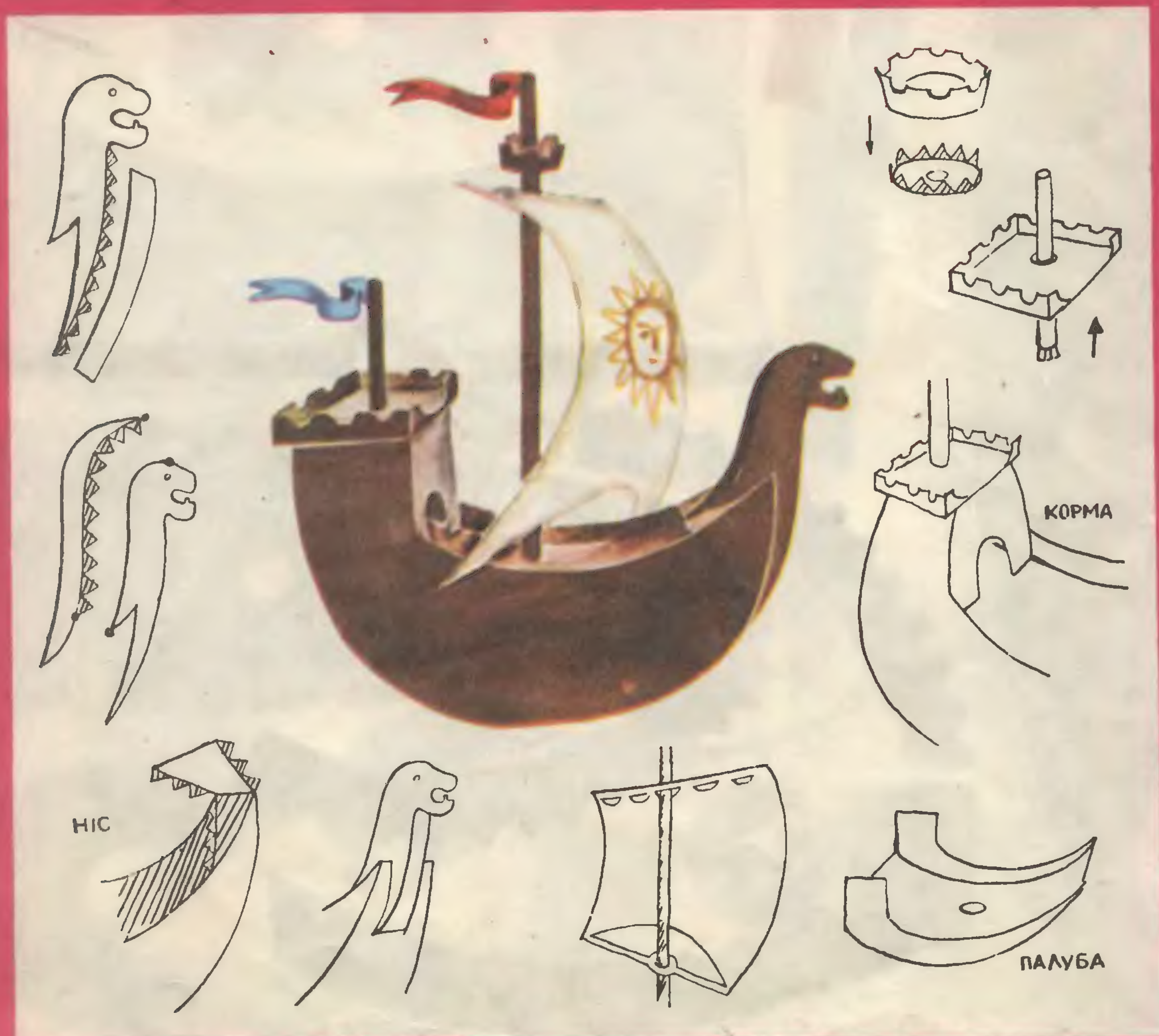

ГУСЯТА

Вірш Вадима ПЕПИ
Малюнок Ірини МАКАРОВОЇ

Малі, пухнасті
Гусята в Насті,
Кричать-гелгочуть,
В воді хлюпочуть.
Лисичко-лиско,
Не бігай близько,
Не здумай красти
Гусят у Насті.

СОНЕЧКО З ЧЕРВОНИМИ КРИЛЬЦЯМИ

Розповів Юрій ЯРМИШ
Малюнок Надії КИРПЕНКО

Небо облягали хмари. Не вщухав холодний дощ. Жучок сидів під кущем глоду біля хворого коника-стрибунця. Він кутав коника в торішнє листя, щоб той зігрівся. А ще, як міг, веселив хворого. Жучок кумедно хапав себе за голову, махав червоними в чорну цяточку крильцями, падав на спину ніжками-дригульками догори. Коник зацікавлено позирав на жучка, сміявся... І незабаром видужав. Він скинув із себе торішнє листя і засюрчав жучкові:

— Ти турботливий. Ти веселий. Ти — наше миле сонечко!

Почувши слово «сонечко», жучок глянув угору. Але сонечка там не було, його заступали хмари.

І жучок подумав: «Коник сказав — сонечко... А сонечка зараз немає. І всім без нього холодно й незатишно. Полечу-но я до метеликів. Он як вони, бідолашні, дрижать під лопухом!»

Жучок чемно попрощався з коником, випурхнув з-під куща й подався до метеликів.

— Не журіться! — гукнув жучок, залазячи до метеликів під лопух. — Дощ скоро мине. А щоб вам було веселіше, я заспіваю пісеньку.

І жучок тоненьким, але бадьорим голосочком почав:

— Ой сховалося за хмари
Наше любе сонечко.
Дощ-дощисько йде-прошкує
Через ліс і полечко.
Не страшний нам дощ-дощисько,
Друзі, веселійте! —
Принесу я вам медочку,
Швидше лапки мийте.

Метелики прибадьорилися, стали виставляти з-під лопушка свої лапки й мити їх під дощем. А жучок полетів до дупла, де жили лісові бджоли, і попрохав у них для метеликів солодкого-пресолодкого медку.

І сказали до жучка метелики:

— Ти прихильний до всіх. Ти не жадібний. Ти — наше ласкаве сонечко.

Жучок зніяковів, ще більше почервонів від того, що його так хвалять, і, тріпнувши крильцями, полетів далі.

Під високим крислатим дубом він побачив старенького сивого павучка. Павучок спустився на землю по довгій нитці-павутинці. Нитка-павутинка намокла — і павучок не міг вернутися додому.

— Я допоможу, — сказав жучок і підсадив старенького павучка до його затишного помешкання.

— Ти добрий, уважний. Ти допомагаєш старшим. Ти — наше любе сонечко, — сказав павучок.

— І чому це мене всі називають сонечком? — здивовано запитав жучок, знову ніяковіючи.

— А тому, — сказав старенький павучок, — що справжнє сонечко зігріває всіх своїм теплом, а ти — своєю турботою, своїм добрим, щирим серцем.

Муса і Айса

Вірш Хусина ГАШОКОВА

Посадив деревце
Муса.
Посадив деревце
Айса.
Рано-рано вставав
Муса.
До обіду хропів
Айса.
Поливав деревце
Муса.
— Дощ поллє, —
Буркотів Айса.
— Жди-чекай! —
Усміхавсь Муса.
Не діждався дощу
Айса.
Шелестить
Деревце Муси.
«Рип» та «рип»
Деревце Айси.
— Що, усохло? —
Спитав Муса.
— Дощ — лінюх! —
Відповів Айса.

З черкеської. Переклав Анатолій Іваненко

Були собі котик і півник та й побраталися. Котик пішов по дрова й наказав півникові сидіти на печі, їсти калачі й ні до кого не озиватися... А ви пригадайте, що сталося далі.

Малюнок Віри МОРОЗОВОЇ

Намалювала Ніна ДЕНИСОВА

ЩО ПРИНІС НАМ ЧЕРВЕНЬ-ЩЕДРЕНЬ?

ПРИМІЧАЙ: ЩО РАЙДУГА ЗЕЛЕНІША, ТО ЗЛИВА РЯСНІША.

ВОДЯНИЙ БУГАЙ

Розповіла Галина ДЕМЧЕНКО

Удень цього птаха побачити нелегко. Стане він в очеретах мов замре. Ще й голову з довгим дзьобом витягне вгору. Очерети руді — і птах рудий. Спробуй віднайди, де він. А як стемніє — виходить водяний бугай із своєї схованки, пробіжить по лататтю тихого болітця, занурить дзьоба у воду і ну витинати: «Бу-гу! Ббу-гу-у!» Аж луна йде понад луками, аж вигинається серпиком молоденький срібний місяць...

Якось приїхали у наш дитсадок гості з різних республік. На згадку про цю зустріч ми посадили берізки. Нехай ростуть, зеленіють. Подивіться, яка гарна наша алея.

Вірочка Грицевич із дитсадка «Веселка»,
м. Івано-Франківськ

Обкладинка Олександри ПРАХОВОЇ

Макет Валентини РУДЕНКО

«МАЛЫШОК» Журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста. (На украинском языке).

Редакційна колегія: Г. П. Бойко, А. І. Григорук (відповідальний секретар), В. Є. Карасьова, К. В. Назаренко, Є. А. Наумченко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч (головний редактор), А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художник-редактор Я. Д. Левич.

Техредактор І. В. Лимонова.

Журнал засновано 1960 р. № 6 (210). Виходить раз на місяць. Здано до набору 20. IV. 1977 р. Підписано до друку 6. V. 1977 р. Формат 84×108¹/₁₆. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1.68. Обл.-вид. арк. 2,7. Тираж 851800. Зам. 01453.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». Київ- 252047, Брест-Литовський проспект, 94.

Адреса редакції: Київ-252601. Вул. Осипенко, 8. Телефон 29-10-51.

Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

Індекс 74304

Ціна 15 коп.